

ELMÉLETI-IDEOLÓGIAI ÉS POLITIKAI-NEVELŐ TEVÉKENYSÉG

A szocialista társadalom megteremtése és tökéletesítése tudatos folyamat, a marxizmus—leninizmus általános érvényű igazságainak, a szocialista építés minden ország sajátos körülményei között ható objektív törvényszerűségeinek ismeretére és alkotó alkalmazására épül. A szocialista társadalom anyagi és szellemi előfeltételei dialektikus kölcsönhatásban és egységben vannak. A tudatos tényező szerepe a szocialista társadalom fejlődésével együtt növekszik; a társadalmi fejlődés méreteit és ütemét erőteljesen befolyásolja az, hogy az ideológiai és politikai tevékenység milyen mértékben tükrözi a történelmi szükségszerűséget, továbbá az a mód, ahogyan az emberek megértik ezt a szükségszerűséget, s kielégítése irányában tevékenykednek.

Az új társadalom építésének e sajátosságaiból kiindulva pártunk dokumentumai, Nicolae Ceaușescu elvtársnak a Központi Bizottság 1971. novemberi plenárisán elhangzott expozéja az ideológiai tevékenység javítására vonatkozóan, ez a nagy elméleti, elvi és gyakorlati jelentőségű dokumentum világosan bemutatja a sokoldalúan fejlett szocialista társadalom létrehozásától elválaszthatatlan, annak részeként kifejtett ideológiai munka helyét és szerepét, kiemeli az anyagi és erkölcsi ösztönzők, a társadalom műszaki-anyagi alapja és a szocialista tudat összefüggéseit, széles körű intézkedéseket irányoz elő a tömegek szocialista tudatának fejlesztésére, a társadalmi életben betöltött szerepének növelésére vonatkozóan.

Az expozé a szocialista erkölcs és méltányosság elvét egyenesen a szocializmus fő követelményének, olyan magasztos célnak tekinti, amelyet a szocializmus igyekszik elérni. Körvonalazza a kommunistának és általában az új szocialista társadalom emberének az erkölcsi arculatát. Megrajzolja és kibővíti a szocializmusról alkotott szemléletünket a szocializmus minden anyagi, társadalmi, erkölcsi, etikai alkotóelemére vonatkozóan. Pártunk felfogása szerint a szocialista méltányosság elsősorban a társadalom alkotta javak ésszerű elosztásában fejeződik ki, abban az elvben, hogy mindenki munkájának társadalmi hasznosságával egyenes arányban részesedik ezekből a javakból, továbbá annak a tendenciának a vissza-
verésében, hogy minél kevesebbet adjunk a társadalomnak, de minél többet kérjünk tőle. Ugyanebben a gondolat-koordinárendszerben erőteljesen kiemeli annak szükségességét, hogy növekedjék a felelősség szelleme, hogy a társadalom minden tagja, de különösképpen a felelős funkcióval megbízott káderek, állhatatosan törekedjenek arra, hogy a lehető legjobban és legmegfelelőbbben oldják meg a tevékenységi területükön rájuk háruló feladatokat.

Ezek az elméleti, ideológiai feladatok — amelyek közül csak néhányat soroltam fel, csak az utóbbi időben kiemeltre utaltam — a hatalmon lévő kommunista párttól két irányú tevékenységet követelnek. Az első: erőteljes elméleti tevékenységet kell folytatnia azért, hogy az élet, a valóság, a lehetőségek tanulmányozása és mélységes ismerete alapján tudományosan megalapozza a politikai megoldásokat, s így minél világosabban lássa előre a jövőt. A második: fejleszteni kell a szocialista tudatot, ki kell alakítani az új embert. A szocialista társadalom megteremtésének *tudatos* folyamat-jellege megköveteli, hogy az emberek eszméi, nézetei, motivációi, viselkedése, lelkiállapota egyre jobban megfeleljen a szükségleteknek, a történelmi igazságnak, hogy életelvvé, akcióelvvé válják.

Pártunk gondot fordít a termelőerők fejlesztésére és a termelési viszonyoknak, a társadalmi élet megszervezésének és vezetésének szakadatlan tökéletesítésére, s ezzel együtt nagy figyelmet szentel az elméleti tevékenységnek, a kommunista nevelőmunkának, a szocializmusra jellemző felfogású és életelvű új ember kialakításának.

A X. kongresszus a jelenlegi szakasz fő céljának a sokoldalúan fejlett szocialista társadalom megteremtését jelölte meg. A kapitalizmusból a kommunizmusba való átmenet bonyolult és hosszantartó forradalmi folyamat: csak *megkezdődik*, de nem fejeződik be azzal, hogy a munkásosztály a többi dolgozóval együtt kivívja a politikai hatalmat; ez az átmenet feltételez egy olyan periódust, amelyben széles körű és mélyreható politikai átalakulások mennek végbe, átformálódik a társadalom szerkezete, az emberek gondolkodása, létezési módja. Az új történelmi szakasz tehát, amelyben jelenleg szocialista társadalmunk van, része annak a forradalmi folyamatnak, amely Romániát a kommunizmus felé vezet. E szakasz tartalmának a meghatározása és tisztázása az ideológiai és propaganda-tevékenység központjában kell hogy álljon.

A sokoldalúan fejlett szocialista társadalom megteremtése feltételezi a termelőerők, az ipar, a mezőgazdaság és az anyagi termelés más ágainak sokoldalú fejlődését, a termelési folyamatok gépesítését, automatizálását, kibernetizálását, a tudomány szerepének növekedését az anyagi javak termelésében és a tudomány átalakulását termelőerővé, a termelőerők helyes területi elosztását, ami biztosítja az ország természeti és emberi erőforrásainak hatékonyabb értékesítését s ezzel együtt minden megye, minden helység gazdasági és társadalmi-kulturális fel-emelkedését. Többek között tervbe vettük új városi központok megteremtését, a községek és falvak tudományos alapon történő megszervezését oly módon, hogy megteremtődjenek a falusi és városi életmód fokozatos egymáshoz közeledésének előfeltételei.

A sokoldalúan fejlett szocialista társadalom megteremtése feltételezi az egész nép anyagi és művelődési színvonalának az emelését, az állampolgárok szükségleteinek mind teljesebb kielégítéséhez szükséges feltételek létrehozását, a tudásszint emelését, a nemzeti jövedelem helyesebb elosztását felhalmozási és fogyasztási alapra, a munka utáni méltányos elosztás biztosítását a társadalom tagjainak. A szocialista építés új szakasza megköveteli a termelési viszonyok tökéletesítését, olyan szervezeti-demokratikus keretek megvalósítását, amelyek lehetővé teszik a néptömegek, minden állampolgár széles körű részvételét a társadalom vezetésében, a közügyek megoldásában.

Gondot fordítunk ugyanakkor a párt vezető szerepének megerősítésére és növelésére a szocialista építés minden ágában; az állam, az egész felépítmény tevékenységének állandó tökéletesítésére — a társadalmi élet különböző területein végbement változásoknak, valamint a sokoldalúan fejlett szocialista társadalom

megteremtése követelményének megfelelően. Végül a X. kongresszus alapvető céljának megvalósítása feltételezi az új ember kialakítását, aki maga is sokoldalúan fejlett, magas fokú politikai és erkölcsi tudattal, a társadalmi fejlődés új követelményeinek megfelelő szakmai felkészültséggel rendelkezik, kulturális látóköre széles.

E célkitűzések egyszerű felsorolása is világosan felszínre hozza, mennyire harmonikusan egységes pártunk elképzelése a sokoldalúan fejlett szocialista társadalomra vonatkozóan; ez a felfogás szerves egységbe vonja a társadalmi élet minden oldalát, megjelöli irányukat s a fejlődésüket biztosító konkrét feladatokat.

Az elméleti, ideológiai tevékenység előtt a kérdések széles skálája áll, olyan problémák, amelyeket a társadalom szerkezetének megváltozása, e struktúra fejlődési tendenciája vet fel. Ezekre a kérdésekre fel kell figyelniük a közgazdászoknak, filozófusoknak, politológusoknak, annál is inkább, mert a mai társadalmi gondolkodás széles körben vitatja őket. A román társadalom osztályszerkezetében a szocialista termelési viszonyok győzelme következtében minőségi változás ment végbe; megváltozott maguknak a társadalmi osztályoknak és rétegeknek a természete. A munkásosztály, a parasztság, az értelmiség minőségileg új, a szocializmusra jellemző osztállyá, réteggé vált. Társadalmunk a kizsákmányoló osztályok felszámolásának következtében ma csupán a dolgozók osztályaiból és rétegeiből tevődik össze; a dolgozókat az alapvető közös érdekek lelkesítik, közöttük az együttműködés és az elvtársi egymást segítés viszonylatai honosodtak meg. Erősödik az egész nép szocialista egysége a társadalom egészének politikai vezetőereje, a kommunista párt körül.

Szükséges tanulmányozni és elméletileg elemezni a társadalmunk osztályai-
ban és rétegeiben végbement szerkezeti változásokat.

A forradalmi folyamatban a munkásosztály vitte a vezető szerepet, s ezt kiterjesztette a társadalmi élet egészére. Egész népünk elismeri, hogy a munkásosztály a társadalom vezető osztálya. A munkásosztályon belül nagy változások mentek végbe mind minőségileg, mind pedig mennyiségileg, szakmai és művelődési vonatkozásban, ami növeli befolyását és vezető szerepét a társadalomban. A munkások száma az 1938. évi egymillióról 1970-ben 3 838 900-ra emelkedett. A jelenlegi öt éves tervben az alkalmazottak száma kb. egymillióval nő, amelyen belül a munkások új korosztályai vannak többségben.

Alapvető változások mentek és mennek végbe a parasztság helyzetében is a mezőgazdaság szövetkezetesítése nyomán; a parasztság a szocialista társadalomra jellemző új osztállyá vált. Jelentős változások következtek be az értelmiség sorai-
ban is mind a társadalmi szerkezet, mind a szakmaiság, mind pedig a társadalmi életben betöltött szerep tekintetében.

Társadalmi rendszerünk állandó fejlődési iránya a fizikai és szellemi munka közötti különbség fokozatos eltűnése, a társadalom növekvő homogenizálása felé vezet. Ma új munkásosztályunk, új parasztságunk, új értelmiségünk van, amelyeket érdekazonosság és az új társadalom felépítésére irányuló közös törekvés kapcsol össze. Osztály- és nemzetiségi különbség nélkül minden dolgozó egysége és összeforrottsága a politikai vezetőerő, a Román Kommunista Párt körül: szocialista társadalmunk fejlődésének egyik erőteljes hajtóereje.

Az egész népünk társadalmi-politikai egységének megerősítése iránti gondoskodás egyik kifejezése a Szocialista Egységfront, ez az állandó jellegű képviselői politikai szerv, amely a párt köré tömöríti a főbb tömeg-, szakmai és társadalmi szervezeteket: minden politikai erőt, mindazokat az osztályokat, amelyek szocialista nemzetünket alkotják. A Szocialista Egységfront megteremtése új, nagy

lépést jelentett népünk egységének megszilárdítása és a szocialista demokrácia elmélyítése felé. A szocialista egységet bonyolult folyamatnak kell felfognunk, ez az egység erősödik pártunk és államunk helyes politikája és tudatos tevékenysége révén, amely arra irányul, hogy megoldják a különböző osztályok és társadalmi kategóriák sajátos problémáit, a társadalomban megnyilvánuló ellentmondásokat.

Érthető, hogy a társadalom homogénné válásának kiemelésekor, a szocialista egység jelentőségének hangsúlyozásakor el kell kerülnünk ennek mindenféle idealizálását, beleértve a szocialista társadalomban létező ellentmondások kérdésének elhanyagolását. Az élet azt igazolta, hogy a szocializmusban olyan ellentmondások nyilvánulnak meg, amelyek jellegük tekintetében nem antagonisták, de ha nem ismerik fel őket, és nem tevékenykednek idejében megoldásuk érdekében, antagonistává válhatnak, társadalmi konfliktusokhoz vezethetnek. Ezeknek az ellentmondásoknak idejében történő megoldása — amikor még csak a megjelenés fázisában vannak — *tudatos folyamat*, amely elvezet a szocialista rendszernek, a nép egységének a megerősítéséhez, s egyben feltétele annak, hogy a kommunista párt sikeresen juttassa érvényre politikai vezető szerepét az új társadalom építésének művében.

Az egyik sokat tárgyalt és vitatott elméleti kérdés, amellyel kapcsolatban pártunk ezekben az években kifejtette nézőpontját, a nemzet szerepe napjainkban. Ma, amikor a szocialista országok népeinek, a nemzeti élet új alapokon végbemenő felvirágzásának, a nemrég felszabadult országokban az új nemzetek megjelenésének vagyunk tanúi, különösképpen alaptalanok azok az elméletek, amelyek feltételezik, hogy a nemzet idejét múlta, történelmileg túlhaladt kategória. Pártunk általánosította a nemzetek fejlődésének tapasztalatait a jelenkori feltételek között, feltárta a társadalmi fejlődés perspektíváinak követelményeit, bebizonyította, hogy a szocializmus körülményei között a nemzet nem merítette ki fejlődési lehetőségeit, ellenkezőleg, virágzásban van. A nemzet pártunk felfogása szerint még egy hosszú korszakban — beleértve a kommunizmus építésének szakaszát is — jelentős társadalmi-történelmi kategória marad, a társadalmi haladás tényezője. Pártunk a nemzet kérdésével szoros kapcsolatban vizsgálja az együttélő nemzetiségek kérdését is, harcol azért, hogy biztosítsák a teljes jogegyenlőséget az ország minden állampolgárának a társadalmi élet minden területén, nemzetiségre való tekintet nélkül, küzd azért, hogy állandóan erősödjék a dolgozók egysége és testvéri barátsága.

Pártunk úgy véli, hogy a nemzeti és nemzetközi feladatok között szoros, dialektikus egység van, hogy a nemzeti kötelezettségeknek eleget téve, sikeresen biztosítva az új társadalom építését, eleget tesz nemcsak saját népe iránti köteletségének, hanem a szocializmus általános érdekeinek is. Pártunk következetesen hirdeti ezt a tételt, amely nem elvont fogalom, nemcsak az elméleti tanulmányozás tárgya, hanem a valóságot fejezi ki, mégpedig azt, hogy a szocializmus hatalma, tekintélye, vonzóereje és befolyása a világban döntő mértékben attól függ, hogy külön-külön minden szocialista ország hogyan fejlődik. Objektíve nem lehet ellentét a szocialista országok nemzeti és nemzetközi érdekei között. A nemzetköziség nem a nemzeti érdekek alárendelésével, hanem ezekkel összhangban érvényesül. A szocialista hazafiságnak és proletár nemzetköziségnek megbonthatatlan egységet kell alkotnia a kommunisták, minden dolgozó nevelésében.

Pártunk egész politikája, annak valamennyi láncszeme mindmégannyi példa az általános és a sajátos viszonyára vonatkozó marxi—lenini tézisek alkalmazására; pártunk figyelembe veszi, hogy az általános a sajátos révén igazolódik és érvényesül. Az igen eltérő feltételek között nem lehet — miként Nicolae Ceaușescu

elvtárs igen szemléletesen kifejezte — valamilyen egyetemesen érvényes szabvány, valamilyen egyedül érvényes szabadalom alapján felépíteni a szocializmust és kommunizmust. Éppen ezért a politikai gyakorlatban és az elméletben figyelembe kell venni mind a szocialista építés általános törvényeit, mind pedig azokat a követelményeket, amelyeket a különböző országokban a sajátos történelmi feltételek teremtenek.

Pártunk figyelmet fordít — különösképpen az utóbbi években — a politikai felépítmény tökéletesítésével kapcsolatos kérdésekre. Ezek közül az állam és a szocialista demokrácia fejlődését értem. Pártunk visszaveri mind a szocialista állam kérdésének merev vizsgálatát — azt, hogy az állam változatlan, örök képződmény —, mind pedig azt a nézetet, amely szerint az államot még a szocializmus feltételei között sürgősen, a közeljövőben fel kell számolni. Pártunk felfogása szerint a szocialista állam távol áll attól, hogy betöltötte volna történelmi szerepét és hivatását, még hosszú ideig a sokoldalúan fejlett szocialista társadalom megteremtésének, a forradalmi vívmányok védelmének és a kommunizmusra való fokozatos átmenetnek az eszköze marad.

A sokoldalúan fejlett szocialista társadalom megteremtése megköveteli minden terület, minden gazdasági, társadalmi folyamat egységes, tudatos vezetésének, a néptömegek megszervezésének és a közéletben való részvételének magasabb formáit. A gazdasági és társadalmi élet kiszélesedésével és egyre változatosabbá válásával, a társadalmi előrehaladással együtt egyre inkább nő az állam szerepe, mivel a szocializmus a gazdaság tervszerű vezetésével, a demokratikus centralizmus alkalmazásával valósul meg és fejlődik. Az állam hatáskörének bővülése nem az állami tevékenység adminisztratív oldalának fejlődését jelenti, hanem az egész társadalmi élet, a nemzetgazdaság, a művelődési-nevelési tevékenység megszervezésére és vezetésére irányuló munka kiszélesítését. Ugyanakkor, figyelembe véve az államnak az ország védelmét, a dolgozók forradalmi vívmányainak megőrzését szolgáló eszköz-szerepét, pártunk gondoskodik hadseregünk felkészülésének és felszerelésének állandó javításáról, a nép, az ifjúság felkészítéséről a haza védelmére. Széles körűek az állam külpolitikai funkciói is, nő szerepe abban, hogy megvalósuljanak a békére és a nemzetközi együttműködésre vonatkozó, pártunk által meghirdetett és határozottan érvényesített elvek.

A párt politikájának egyik alapvető iránya a szocialista demokrácia kiszélesítése és elmélyítése. Egyébként a demokrácia kérdéseit élénken vitatják a marxista politikai gondolkodásban. Miként a nemzetközi kommunista és munkásmozgalom tapasztalata igazolja, a forradalmi tevékenység nagymértékben függ attól a figyelemtől, amelyet a kommunista párt és a többi élénjáró társadalmi erő a demokratikus megújulásra, a szocializmusért és a demokrácia fejlődéséért folytatott harc egybekapcsolására fordít. Ismeretes, hogy a múltban a marxista politikai gondolkodásban igen elhanyagolták a demokrácia és főleg a szocialista demokrácia kérdéseit, ezeket a problémákat hosszú időn át nem világították meg sem elméletileg, sem gyakorlatilag. Ehhez részben hozzájárult a szocialista demokrácia elveinek az eltorzítása, deformálása a múltban, s ezt a jelenséget használták fel a burzsoá ideológusok annak „igazolására“, hogy a demokrácia és a szocializmus — úgymond — összeegyeztethetetlen. Pártunk úgy véli, hogy a szocializmus és a demokrácia elválaszthatatlanul összekapcsolódik; az új rendszernek nemcsak az a hivatása, hogy biztosítsa a dolgozók egyre magasabb anyagi életszínvonalát, hanem az is, hogy valóban megtestesítse a tömegek méltányosságra és szabadságra irányuló törekvéseit, a demokrácia és humanizmus elveit. Éppen ezért hamis

egyrészt a szocializmus, másrészt a demokrácia és a humanizmus szembeállítására. A szocializmus csak demokratikus és humanista lehet.

Ugyanakkor hangsúlyozni kell, hogy a szocialista demokrácia nem valósul meg spontánul a szocialista építés előrehaladása révén. Pártunk véleménye szerint a szocialista demokrácia folyamat, amelyet állandóan tökéletesíteni kell. Mindaz, ami ezekben az években megvalósult, csak kezdetét jelenti a demokrácia általános tökéletesedési folyamatának s annak, hogy létrehozzuk azokat a legmegfelelőbb formákat, amelyek biztosítják a munkásosztály és a többi kategóriájú dolgozó széles körű részvételét a társadalom vezetésében. A tömegek szerepének növekedése a szocialista állam vezetésében, a demokrácia gyakorlása, formáinak állandó tökéletesítése a szocialista társadalom fejlődésének törvényszerű követelménye. Éppen ezért pártunk következetesen munkálkodik a szocialista demokrácia elmélyítésén és tökéletesítésén a társadalmi élet minden területén, a gazdaságban, politikában, a társadalmi-kulturális tevékenységben.

A szocialista demokrácia egész hazai fejlődésfolyamatának egyik lényeges vonása a párt vezető szerepének érvényesítése az egész társadalmi életben. A párt a maga politikai vonalát a tömegek segítségével, a tömegek változatos formában történő megkérdezésével dolgozza ki. Ez politikai életünk egyik lényeges módszerévé, hajtóerővé vált a dolgozók mozgósításában, saját politikájuk kidolgozására és megvalósítására. Az ilyen demokratikus munkastílus a vezetésben lehetővé teszi, hogy megismerjük a realitásokat, az élet követelményeit, hogy a párt tudományos, realista politikát dolgozzon ki, amely megfelel a nép törekvéseinek és érdekeinek. A néppel kiépített állandó szoros kapcsolat, a különböző határozatok és intézkedések megtárgyalása nem valamilyen konjunkturális elem, hanem az egyik alapvető oldal a párt vezető szerepének gyakorlásában.

A szocialista demokrácia fejlesztésére irányuló párttevékenység egyik célja a jelenlegi szakaszban a szervezeti és intézményes keretek megjavítása, a tömegeknek az államvezetésbe való bevonására szolgáló formák és utak tökéletesítése, hogy értékesíteni lehessen a tömegek alkotó szellemét, kezdeményezését és javaslatait. Ebben az értelemben kiszélesítették a helyi állami szervek hatáskörét, a kollektív munka és vezetés az állam megszervezésének és tevékenységének alapelvevé vált minden szinten, létrehozták a vállalatok, ipari központok dolgozóinak bizottságait és tanácsait. Rendszerünk demokratizmusának elmélyülését fejezi ki az is, hogy a dolgozók közgyűléseit mint a kollektív vezetés legfelsőbb formáit intézményesítették, biztosították a közgyűlések ellenőrzési jogát a vezető kollektívák felett, beleértve azt a jogot is, hogy indokolt esetekben kérjék a vezető funkcióba megválasztottak leváltását.

A gazdasági és politikai demokrácia fejlődésének egy másik kifejezése ugyanakkor a társadalmi és tömegszervezetek szerepének növekedése. Rendeltetésük szervezett kereteket biztosítani a dolgozóknak, hogy részt vehessenek a gazdasági, társadalmi és művelődési ügyek irányításában, az ország vezetésében. Ennek az elvnek megfelelően a főbb tömegszervezetek jelen vannak az államigazgatásban, a minisztériumokban, a néptanácsokban, minden szinten, s ily módon közvetlen befolyást gyakorolhatnak, közvetlenül kifejezhetik azoknak a társadalmi kategóriáknak a jogos kívánalmait, amelyeket képviselnek.

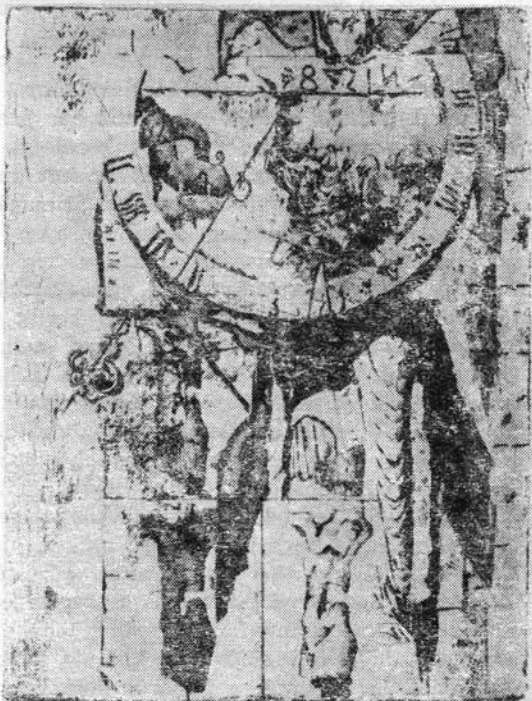
A szocialista demokrácia fejlesztésében pártunk gondot fordít azoknak a demokráciát előrelendítő formáknak és módszereknek az alkalmazására, melyek biztosítják, hogy a nép legjobb fiai — akik képesek hozzájárulni az ország fejlődéséhez — vezető helyre és funkcióba kerüljenek.

A szocialista demokrácia a társadalmi együttélés törvényeinek és normáinak tiszteletben tartására épül, e törvények és normák a szocialista társadalom fejlődés-követelményeinek jogi kifejezései. Éppen ezért a párt határozottan tevékenykedik azért, hogy megszilárdítsa a szocialista törvényességet minden tevékenységi területen, hogy kialakítsa a közvélemény kéréseitől az ország törvényeinek mindenféle megsértésével szemben.

Pártunk felfogásában a szocialista demokrácia nemcsak objektív szükségszerűsége annak, hogy a tömegek részt vegyenek a társadalom vezetésében, hanem ugyanakkor a tömegek szocialista nevelése, politikai tudata fejlesztésének hajtóereje is. A dolgozók mind szélesebb körű részvétele a társadalom vezetésében a szocialista nevelés lényeges tényezője. Ennek a részvételnek azonban feltétele az, hogy a tömegek megértsék a társadalmi jelenségeket, a politikai helyzetet, tehát ezek ismeretében ítélkezzenek a dolgok felett. Csak így lesz tényleges, nemcsak formális a gazdasági és társadalmi vezetésben való részvételük.

A szocialista tudat kialakítása és fejlesztése bonyolult és sokoldalú folyamat; megköveteli, hogy alaposan ismerjük mindazt, ami értékes a jelenkori művelődésben, tudományban és technikában, hogy mindenki jól értsen szakmájához, elsajátsítsa pártunknak a világra és társadalomra vonatkozó filozófiai felfogását — a dialektikus és történelmi materializmust —, élenjáró állampolgári magatartást alakítson ki. Napjainkban — a modern társadalom körülményei között — pártunk és államunk egész nevelőmunkája ezeknek az egymást kölcsönösen feltételező és átható alapvető követelményeknek kell hogy megfeleljen.

Megjelent a Lupta de clasă 1971. 12. számában. Rövidített szöveg.

Finta Edit:
Evszakok